

633 ТЕБЕ МИ, БОЖЕ, ПРОСИМ

Мы руки возлагали

И. С. Проханов

1. Те_ бе ми, Бо_ же, про_ сим в цей у_ ро_ чис_ тий
 2. Сво_ ї дай на_ ста_ но_ ви, їм ла_ гід_ ність по_
 3. Ве_ ди їх, Бо_ же, влад_ но, щоб і во_ ни ве_

час: бла_ го_ сло_ вінь хай ро_ си спа_ дуть з не_ бес на
 шли, що би во_ ни з лю_ бо_ в'ю звер_ ша_ ти труд мог_
 _ли на_ род свя_ тий Твій зав_ жди лиш так, як у_ чиш

нас. По на_ шій Ти по_ тре_ бі слу_ жи_ те_ лів нам
 ли. Будь по всяк_ час_ но з ни_ ми, в скор_ бо_ тах у_ ті_
 Ти. Ми щи_ ро про_ сим в Те_ бе: лю_ бо_ в'ю нас з'ед_

дав. Те_ пер ми про_ сим в Те_ бе, щоб муд_ рість їм по_ слав.
 шай, дай для слу жін_ ня си_ ли, тер_ пін_ ню їх на_ вчай.
 най і у ба жа_ не не_ бо йти вір_ но по_ ма_ гай.